

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ - ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤΟΔ. 3062/2002
ΟΔΟΣ ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β΄ 10 & ΡΗΓΙΛΛΗΣ - ΑΘΗΝΑ 10674 - τηλ. 210-7215900-902-903 - fax 210-7215950
email: info@sme.gr

Αθήνα 29.2.2012

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

“Εμείς ως Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων συμμετείχαμε ολόψυχα στην προσπάθεια για την δημιουργία Εθνικής Μεταλλευτικής Πολιτικής. Η παρουσίασή της για μας σημαίνει δέσμευση της πολιτικής ηγεσίας του τόπου για τον ορυκτό πλούτο της χώρας.

Εμάς βέβαια μας ενδιαφέρει η εφαρμογή της πολιτικής αυτής και σας δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε με όλες τις δυνάμεις μας να γίνουν πράξη όλα αυτά που εξαγγέλθηκαν σήμερα”.

Μα αυτά τα λόγια έκλεισε την ομιλία του ο πρόεδρος του ΣΜΕ κ Ελ Φαΐδρος στην Ημερίδα που οργάνωσε το ΥΠΕΚΑ με θέμα την μεταλλευτική πολιτική σε αίθουσα του ΕΒΕΑ στην Αθήνα.

Παρά την ύφεση που παρουσιάζεται σήμερα στην αγορά Ορυκτών Α΄ Υλών ο ελληνικός εξορυκτικός κλάδος έχει και δυναμική και ισχυρό μέλλον.

Μπορεί να αποτελέσει μοχλό που θα βοηθήσει το ξεπέρασμα της φοβερής κρίσης που μαστίζει τη χώρα μας. Για να γίνει αυτό απαιτείται μια καθαρή εθνική πολιτική για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου, η οποία θα εξασφαλίζει την προστασία του περιβάλλοντος αλλά συγχρόνως την προσβασιμότητα στις πρώτες ύλες. Έτσι θα δοθεί στην ελληνική εξορυκτική βιομηχανία αναπτυξιακή τροχιά, όμως με τρόπο βιώσιμο μέσα στα πλαίσια του οδικού χάρτη της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας για τις πρώτες ύλες.

Η εφαρμογή της Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου για να πραγματοποιηθεί πρέπει να περάσει κατά κύριο λόγο μέσα από μια ουσιαστική αλλαγή νοοτροπιών και πρακτικών όλων των εμπλεκόμενων (φορείς εκμετάλλευσης, Πολιτεία, Δημόσια Διοίκηση και Τοπικές Κοινωνίες.) είπε ο πρόεδρος του ΣΜΕ.

Ο κ Φαίδρος χαιρέτησε εκ μέρους του ΣΜΕ την απόφαση του Υπουργείου ΠΕΚΑ και ειδικά του Υφυπουργού κ. Γιάννη Μανιάτη, να εξαγγείλει την Εθνική Πολιτική για την Αξιοποίηση του Ορυκτού Πλούτου της Χώρας.

Η πολιτική αυτή εξαγγέλλεται ,είπε, στην πιο κρίσιμη περίοδο για το παρόν και το μέλλον της πατρίδος μας. Μιας Ελλάδος που βαθμιαία έχει σχεδόν πλήρως αποβιομηχανοποιηθεί και στερείται ισχυρού πρωτογενούς παραγωγικού τομέα είτε αυτός λέγεται γεωργία είτε κτηνοτροφία είτε αξιοποίηση των φυσικών πόρων. ενώ είχε και έχει όλες τις δυνατότητες για μια ισχυρή παραγωγική δράση.

έτσι δυστυχώς φτάσαμε να εισάγουμε σχεδόν τα πάντα, από ρίγανη Τουρκίας μέχρι τεράστιες ποσότητες κρεάτων από τις βορειοευρωπαϊκές χώρες, είπε ο πρόεδρος

΄Αν μάλιστα συνεχιστεί η μέχρι σήμερα ανυπαρξία μεταλλευτικής πολιτικής σύντομα θα βρεθούμε να εισάγουμε βωξίτη, λιγνίτη, λευκόλιθο και άλλα ορυκτά (που αφθονούν στην Ελλάδα) για την τροφοδότηση των βιομηχανιών που τα έχουν ανάγκη.

Απεδείχθη τελικώς ότι το μόνο που αναπτυσσόταν εντατικά τα αρκετά τελευταία χρόνια, ήταν ο δανεισμός της χώρας μας, που δυστυχώς εξανεμίζονταν σε επιδοτήσεις σε συντήρηση και ανάπτυξη κρατικοδίαιτων επιχειρήσεων, ιδιωτικών και δημοσίων, σε αλόγιστη διόγκωση του δημόσιου τομέα όχι σε αποδοτικές δραστηριότητες, αλλά κυρίως στην αύξηση του αριθμού των εργαζομένων για το κράτος.

Από τη στιγμή που έπαψαν να μας δανείζουν χωρίς όρους, ο ήδη συρρικνωμένος ιδιωτικός παραγωγικός τομέας ήταν αδύνατον να συντηρήσει το τεράστιο, σε ανάγκες και αριθμό εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, κράτος

Υπάρχει λοιπόν αδήριτος ανάγκη ανάπτυξης της χώρας, ώστε τα έσοδα απ' την ιδιωτική οικονομία να επαρκούν για την συντήρηση του κράτους, ενός κράτους καλύτερα οργανωμένου, περισσότερο αποτελεσματικού, με λιγότερους, αλλά αξιοπρεπώς αμειβόμενους, υπαλλήλους.

Ο εξορυκτικός τομέας στη χώρα μας, εκπροσωπούμενος από τον ΣΜΕ, έχει να επιδείξει μία συνεχή ισχυρή παρουσία στην Εθνική

μας οικονομία και μπορεί να αποτελέσει πυλώνα ανάπτυξης. Ο Σύνδεσμος Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων δραστηριοποιείται χωρίς τυμπανοκρουσίες, αλλά ιδιαίτερα αποδοτικά από το 1924 μέχρι σήμερα αδιαλείπτως.

Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες της ΕΕ που διαθέτει σημαντικό ορυκτό πλούτο, τόσο σε ποιότητα, όσο και σε ποσότητα και ποικιλία ορυκτών και μεταλλευμάτων, με μεγάλο βιομηχανικό ενδιαφέρον και ποικιλία εφαρμογών. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τις ανάγκες σε ΟΠΥ της ευρωπαϊκής αλλά και της διεθνούς κοινότητας προσφέρει συγκριτικά πλεονεκτήματα για την οικονομία της χώρας.

Ο ελληνικός εξορυκτικός κλάδος αποτελεί σημαντικό τομέα της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας, Συμμετέχει 3 με 5% στο ΑΕΠ αν συμπεριληφθεί και ο συσχετιζόμενος μεταποιητικός τομέας. Ο εξορυκτικός κλάδος τροφοδοτεί με ορυκτές πρώτες ύλες την παραγωγή ενέργειας, την τσιμεντοβιομηχανία, την βιομηχανία δομικών υλικών, την βιομηχανία μη σιδηρούχων μετάλλων όπως αλουμίνιο και νικέλιο, την βιομηχανία ανοξειδωτού χάλυβα κ.ά.

Η αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου πρέπει να αποτελέσει εθνική επιλογή, στα πλαίσια των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης αλλά και της νέας ευρωπαϊκής πολιτικής στο θέμα των Ο.Π.Υ.

Ο κλάδος μας μπορεί να ενισχύσει ακόμη περισσότερο τη θέση του εξασφαλίζοντας σε βάθος χρόνου αναγκαίες πρώτες ύλες για τις ανάγκες της Ελληνικής & Ευρωπαϊκής Βιομηχανίας, συνεισφέροντας ουσιαστικά και την παγκόσμια αγορά.

Για να γίνει αυτό απαιτείται η επίλυση χρόνιων προβλημάτων που τον ταλανίζουν μαζί με την αντιμετώπιση των προκλήσεων που τίθεται για το ξεπέρασμά τους.

Τα κυριότερα από τα προβλήματα είναι:

- Η έλλειψη μέχρι σήμερα συγκροτημένης πολιτικής για την ανάπτυξη των ΟΠΥ από πλευράς πολιτείας, κάτι που με αρχή την σημερινή μέρα αρχίζει να αντιμετωπίζεται με την υιοθέτηση μιας εθνικής πολιτικής αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου. Εδώ υπάρχει η πρόκληση για την πλήρη και αποτελεσματική υλοποίηση της πολιτικής αυτής.

- Οι χρονοβόρες και πολύπλοκες διαδικασίες αδειοδότησης για την αξιοποίηση των ορυκτών Α΄ Υλών. Ο νέος νόμος για την περιβαλλοντική αδειοδότηση (Ν. 4014/2011) αντιμετωπίζει αρκετά από τα προβλήματα. Απαιτούνται όμως οι Υ.Α. και τα Π.Δ. που θα εξειδικεύσουν τους νόμους ώστε να τεθεί σε πλήρη εφαρμογή.

- Η έλλειψη ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο που να λαμβάνει υπ΄ όψη τον

υπάρχοντα ορυκτό πλούτο και τις δυνατότητες προσβασιμότητας στα αποθέματα των Α΄ Υλών.

- Η υπάρχουσα πολυνομία σε σχέση με τη λειτουργία των εξορυκτικών έργων. Απαιτείται απλούστευση των διαδικασιών και νόμων ώστε να περιοριστεί σε λογικά όρια η γραφειοκρατία.

- Οι προκαταλήψεις και η στείρα κριτική που υφίσταται η κάθε προσπάθεια αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας μας. Απαιτείται μεγαλύτερη υπευθυνότητα στις επιχειρήσεις και στην πολιτεία, ώστε με ειλικρινή διάλογο και ολοκληρωμένη πληροφόρηση για την ανάπτυξη του ορυκτού πλούτου και τα πολλαπλά οφέλη απ' αυτήν, να αλλάξει βαθμιαία η νοοτροπία: καλά τα μεταλλεία και τα ορυχεία αλλά μακριά από εμάς. Τέλος οι επιχειρήσεις του τομέα θα πρέπει να ενισχύσουν ακόμη περισσότερο τις δραστηριότητες κοινωνικής ευθύνης, ενώ η πολιτεία θα πρέπει να έχει αποτελεσματικό αδειοδοτικό μηχανισμό που θα εγγυάται την ελαχιστοποίηση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος της εξορυκτικής δραστηριότητας.

- Τα προβλήματα προσβασιμότητας στις πρώτες ύλες στις προστατευόμενες περιοχές που πρέπει να επιλυθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Οι ελλείψεις και αναποτελεσματικοί μηχανισμοί ελέγχου που μεγαλώνουν την διστακτικότητα των τοπικών κοινωνιών στην αποδοχή εξορυκτικών έργων στην περιοχή τους.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ